

Het Zwet anno 1963: 'paardenijs'

Bovenstaande foto werd door Henk Eeuwen gemaakt op 3 februari 1963 op het Zwet. Het was wat je noemt 'paardenijs'. Hier zwaait kapper Ru Mol, met vrouw en dochter Trien op het ijs, enthousiast naar een passerende auto. Kent iemand de naam van de eigenaar van deze cabrio? In diezelfde ijs tijd draafden er vele paarden met arrensleeën over het Zwet. Het had dan ook van eind december tot begin maart gevrozen dat het kraakte. Op 18 januari werd de Elfstedentocht gereden bij 18 graden onder nul bij de start en vele bevroeringsverschijnselen bij de deelnemers. Er waren autoroutes uitgezet over het IJsselmeer. Deze winter werd ook gekenmerkt door sneeuwstormen met metershoge sneeuwduinen tot gevolg. Het was de strengste winter van de vorige eeuw. De winter van 2014 was de op één na warmste winter, sinds de registratie in 1706 begon. Gaat het met deze winter dezelfde kant op? *Tekst Nico Koelemeijer*

Van de voorzitter door Peter Roos

Het was weer een drukte van belang op 29 november jl. in de Stoomhal. Veel mensen die de ALV bezochten en natuurlijk vooral benieuwd waren naar het Jaarboek 2014. Ik ga ervan uit dat zij niet teleurgesteld zijn! Het jaarboek bevat weer een aantal zeer lezenswaardige artikelen en mooie foto's. Complimenten aan onze redactie.

Ik ben blij dat wij u een nieuwe redactie van Torenklanken kunnen voorstellen. Deze nieuwe ploeg zal ervoor zorgen dat er in ieder geval vier maal per jaar een Torenklanken zal verschijnen. Het nieuwe bestuurslid Albert Stol zal samen met Lydy van de Toorn en Frans Koelemeijer de inhoud gaan verzorgen. Wietske van Soest zal de opmaak doen. Een mooi bericht in Dagblad Zaanstreek van 22 januari jl. De krant had een fraaie reportage van de symbolische overdracht van de pakhuizen Maas, Waal en Schepel aan de Stichting Zaanse Pakhuizen. Na twaalf jaar is er een definitieve oplossing gevonden voor de pakhuizen: ze blijven staan waar ze staan en zullen worden gerestaureerd en geëxploiteerd door Zaanse Pakhuizen. Wij van het Historisch Genootschap Wormer zijn daar erg blij mee.

We hebben nog even een paar maanden nodig voor onze nieuwe website, maar er wordt aan gewerkt. Ook staat er een aantal activiteiten in de planning, zie daarvoor de agenda op pagina 12.

V.l.n.r.: Pakhuizen Waal, Maas en Schepel.

Van de penningmeester: inning contributie 2015

De contributie 2015 zal medio maart 2015 automatisch worden geïncasseerd. Heeft u geen machtiging afgegeven en heeft u nog niet betaald? Wilt u de contributie dan alsnog overmaken op IBAN NL43 RABO 0114 5401 79 onder vermelding van contributie 2015? Met dank en vriendelijke groet, Marc van der Hout: 06-11920647.

Uitreiking Jaarboek 2014 door Arthur van Haarlem

Op 29 november werd de jaarlijkse dag van het Genootschap gehouden, waar de leden het Jaarboek 2014 konden afhalen en de fotopresentatie met foto's uit het boek konden bewonderen.

Gestart werd met een korte ledenvergadering. Aansluitend aan de ledenvergadering werden de eerste exemplaren van jaarboek uitgereikt door Cees Kingma aan de heer Cees Meijer en door Nico Koelemeijer aan Rie Schoute.

In het jaarboek is een interview met Cees Meijer opgenomen. De heer Meijer kwam net op tijd binnen om het eerste boek in ontvangst te nemen. Hij vertelde trots te zijn op het interview, en dat hij daar met heel veel plezier aan heeft meegewerkt. Ook mevrouw Schoute was er trots op dat over haar woning een artikel in het jaarboek was opgenomen. Zij kondigde aan snel na deze uitreiking weer naar huis te gaan omdat ze erg nieuwsgierig naar het artikel was, en nauwelijks kon wachten het te gaan lezen.

*Het bestuur, v.l.n.r.:
Arthur van Haarlem,
Lydy van de Toorn, Vrijthoff-
Smit, Peter Roos en Marc
van der Hout.*

*Lucie en Gerard
Koelemeijer assisteren
bij de uitreiking van
het Jaarboek 2014.*

Een bijzondere ervaring in het verre Australië

door Dirk Kuijper

Wormer en Jisp op de kaart gezet', zo las ik direct toen ik het Jaarboek 2014 van het Historisch Genootschap Wormer opensloeg. Gelijk schoot mij een bijzonder voorval te binnen in het najaar van 1984. Ik was werkzaam in Perth in Zuidwest-Australië en besloot in het weekend naar Fremantle te gaan. Daar werd het wereldkampioenschap voor twaalfmeter zeiljachten gehouden.

De twaalfmeter jachten zijn jachten waarmee de 'America's Cup' wordt gezeild. Ik kan u verzekeren dat dat zeer indrukwekkende racemachines zijn. Maar daar gaat dit niet over. Omdat wij toch in Fremantle waren, besloten wij het scheepvaartmuseum te bezoeken. Voor de kusten van Australië liggen veel gestrande zeilvrachtboten uit de 18e eeuw. Eén ervan, ik meen de Gelderland, was in het begin van 1700 op de westkust van West-Australië ten onder gegaan. Het zeewater had de achtersteven nog heel in tact gelaten. De autoriteiten hadden besloten om toch eens te tonen wat de Hollanders vroeger bouwden aan zeewaardige schepen, en vooral hoe de constructie eruit zag. Daartoe werd de achtersteven, plank voor plank en wrang voor wrang, gedemonteerd. Hierna werd het hout drie jaar in speciale baden geconditioneerd, zodat het niet op het droge zou vergaan. Daarna is de achtersteven weer in elkaar gezet en staat deze nu in een geconditioneerde ruimte in het museum. Zo kan eenieder kan zien hoe die Hollanders bouwden. Zeer interessant. Het bijzondere was echter de opengeslagen atlas, die erbij lag en ook uit die tijd stamde. Hij lag open, met op de kaart een groot stuk Noord-Holland, vanaf het YE (Oudnederlands) tot ongeveer de bovenkant van de Beemster. Er stond maar één plaatsnaam op de hele kaart, inderdaad: Wormer. Ik kan u wel zeggen dat er, als geboren Wormernees, wel wat door me heen ging om dit aan de andere kant van de aardbol aan te treffen. Of Wormer belangrijk was in die tijd!

Kaart uit 1575 vervaardigd door Joost Jansz Beeldsnijder. Collectie Regionaal Archief Alkmaar

Herinneringen aan kapper Ru Mol

door Henk Eeuwen

Gerrit Jan Mol neemt Bob van der Weel onderhanden, 5 november 1957. Foto Henk Eeuwen.

Rudolf Mol, roepnaam Ru, werd geboren in Krommenie op 2 oktober 1908. Reeds vijf generaties met de naam Mol waren hem in de Zaanstreek voorgegaan. Zijn vader Jan was sigarenmaker. Was dit zijn hoofdberoep of deed hij dit werk als aanvulling voor een bepaald inkomen? Want 's winters had hij een koek-en-zopie als er ijs lag en 's zomers reisde hij langs de kermessen in de Zaanstreek met een koekhakkraam. Hij en zijn vrouw zijn zelfs gehuldigd toen hij 50 jaar op de kermis stond. Ze hebben ook nog een tijd lang een snoepkraam gehad, met zuurstokken en wijnballen. En er werd ook gezegd: 'hij was een huisjesmelker'.

DE SIGARENWINKEL EN KAPSALON IN WORMER

Rudolf had een zuster en twee broers, waarvan er één - hij heette Gerrit Jan - als kapper werkte op passagiersschepen, die grote wereldreizen maakten. Hij heeft veel van de wereld gezien. Deze Gerrit Jan kwam op zeker ogenblik aan de wal en het gezin kwam, in ieder geval met Ru en Gerrit Jan (dus met de twee jongens), in 1925 van Krommenie naar Wormer, waar ze op de Dorpsstraat 454 (nu nummer 53) een sigarenwinkel en kapsalon hadden. Hier zouden voordien Matthijs en Cornelis Vijzelaar ook een kapperszaak gehad

hebben. Rudolf had muzikale aanleg want hij speelde viool in een bandje, samen met piano, drums en harmonica bij de 'stille' (of 'stomme') film. Dat deed hij zelfs al vanaf z'n 14e jaar. Dat was de begintijd van de film, net zo'n beetje de tijd dat het stilstaande beeld plaats ging maken voor het bewegende beeld, zonder dat er nog muziek of gesproken woord meegeleverd kon worden.

Hij heeft ook bij 'de Eendracht' gewerkt, waar hij met de oliekan de machines draaiende hield. Dat waren in ieder geval de PM 2, 8 en 10 en vanaf 1928 mogelijk ook de toen nieuwe PM 4. Maar dat laatste kan slechts van korte duur geweest zijn.

Omstreeks 1950: Hoek Dorpsstraat/Eendrachtstraat met tweede van links kapperszaak Mol. Links ervan het huis van de familie Hermesen, rechts de groentewinkel van Rezee, het huis van de familie Van Dam en kleermakerij Smit. Smit werd later snackbar Strabie. De auto is van dr. Van Willigen (?) Geheel rechts de Coöperatie. Foto Waterlands Archief WAT002000748.

MEEWERKEN IN DE KAPSALON

Een tragische gebeurtenis was het overlijden van broer Gerrit Jan in 1928. Deze was toen 31 jaar. Rudolf werd toen - zoals dat in die tijden dikwijls ging - gedwongen mee te gaan werken binnen het gezinsverband. Rudolf moest de plaats van zijn broer in gaan nemen in de scheerwinkel. Een kappersschool bestond er nog nergens ter wereld en hij moet als 20-jarige wel heel vreemd gekeken hebben naar de kam en de schaar of naar het scheermes en de 'riem' waarop de messen geslepen werden.

Er werd een echte vakman aangetrokken in de zaak. Rudolf ging elders bij een kapper in

de kost om te leren hoe het daar ging. Zo werd hij met vallen en opstaan ingewijd in de kneepjes van het vak. Trouwe klanten bleven volharden en riskeerden bij het scheren het trekken van het mes aan de haren op de wang als het mes niet goed geslepen was. Want knippen is een vak, maar scheren is dat zeker ook! En het slijpen van de messen op die riem eist virtuositeit.

HET GEZIN RU MOL

Ru trouwde in 1929 met Alie Jüng uit Zaandam. Haar vader was in 1918 overleden aan de 'Spaanse griep', de epidemie die nog steeds als het grootste gebeuren uit die tijd geldt. Ze hebben eerst op een ander adres aan de Dorpsstraat gewoond, dus niet bij de ouders in. Maar toen die vertrokken (weer terug naar Krommenie), zijn ze naar nummer 454 gegaan. In 1929 kregen Ru en Alie een zoon, die Gerrit Jan ging heten. Hij is daarmee vernoemd naar zijn overleden oom. Later kwamen Catharina Alida en Magdalena Theresia Petronella (zeg maar Trien en Trees), waarmee het gezin compleet was. Gerrit Jan heeft zich in de loop der jaren een waardige plaats verworven naast zijn vader als kapper en barbier. Schaatsen was de hobby van Gerrit Jan. Dat gaf op den duur in de wintermaanden wel eens problemen als er ijs lag en als er in alle mogelijke plaatsen in de hele Zaanstreek schaatswedstrijden werden georganiseerd. Want Gerrit Jan kon lekker schaatsen en hij had een prachtige stijl. Maar bovenal, hij kon hard! Dan waren er kortebaanswedstrijden en Gerrit Jan was niet meer te houden. Hij moest bedelen bij z'n vader of hij vrij mocht hebben, wat meestal wel lukte, maar soms ook weer niet. Gerrit Jan heeft vaak gewonnen en dan kon hij trots vertellen dat hij er weer 50 of 100 gulden bij had. In goede winters heeft hij wel 1500 gulden bij elkaar geschaatst.

RU DE UITVINDER

Ru Mol had zelfs ondernemende aspiraties. Zo heeft hij samen met één van zijn klanten wel gedacht aan een bottelarij, om fabrieksmatig limonade in flesjes te doen en om die aan de man te brengen. Daar is niets tastbaars van overgebleven.

Een andere gedachte was om een 'ding' te maken, waarmee je pijntjes kon bestrijden. Ze hebben ooit een houten kistje gezien met op de bodem een transformator, een draad met de stekker voor het stopcontact en een langere draad met het 'ding' dat warm werd door de stroom. Met een draaiknop kon je het wat warmer of kouder instellen. En dan langs de zere spier als je bijvoorbeeld een stijve nek had. Philips had dat ook kunnen bedenken. Maar daar is bij Mol geen bedrijfje uit voortgekomen.

OP VAKANTIE

Het was normaal, als je van hier naar daar toe moest, om de fiets te nemen. Maar op den duur wilden Ru en Alie wel eens wat anders en wel wat verder. In die tijd - na de oorlog - wilde men het land uit en Luxemburg stond hoog op het lijstje. En juist in die tijd had Ru zijn 'JAWA', de motorfiets voor de kleine ontsnappingen uit de dagelijkse gang van zaken. Daarmee kon je op vakantie. En verder een ritje hierheen en daarheen. Samen met een paar jongere mensen uit Wormer, Herman en Uut Bruins, hebben zij heel wat tochten gemaakt. Ieder op z'n eigen motor. En de volgende fase was de 'Renault Dauphine'. Was de Jawa omstreeks 1960 de ontspanningsmogelijkheid, de Dauphine zal zo'n tien jaar later de vrije tijd hebben opgepoetst.

DOCHTER TRIEN EN SCHOONZoon HENK ALS OPPAS

Als kapper Mol met zijn vrouw Alie op vakantie ging, dan moest de tabaksafdeling door- gaan. Dan hadden hun dochter Trien en ik dikwijls de oppas. We woonden dan in plaats van in de Mooriaanstraat in de Dorpsstraat. De zoon van Ru Mol, Gerrit Jan en zijn Alie, hadden dan ook vrijaf.

Een keer werd er opgebeld door Set Loggers (de dochter van de burgemeester) die geknipt wilde worden, zelfs geknipt moest worden. Ze moest ergens heen en het haar was te lang. Er was geen andere kapper dan kapper Mol, want wás je bij kapper Mol, dan wás je ook bij kapper Mol. Catrien had de telefoon aangenomen en begreep dat er een daad gesteld moest worden. Het resultaat was dat Set zou komen en dat zij er akkoord mee ging door mij geknipt te worden. Zo stond ik daar dan met schaar en kam, met twee linkerhanden mijn allerbeste best te doen. Maar Set was gered, en in dezelfde vaart was kapper Mol de redder uit de nood.

Waar we als oppas niet op gerekend hadden, was de ploegendienst van 'de Eendracht'. We lagen nog lekker op één oor, toen om over vijven in de ochtend aan de deur gerammeld werd. En een montere stem riep om een pakje shag. Dat was men nou eenmaal zo gewend en dat moest dan maar zo blijven. Hier bleek de coulance van Mol uit om dagelijks klaar te staan. 's Winters was het probleem kleiner. Dan wilde vader Mol de kachel meteen warm hebben, schudden aan het rooster, de asla legen en een nieuw vuur aanleggen. Dan was hij dagelijks op tijd voor de eerste klanten.

GERRIT JAN NEEMT DE KAPSALON OVER

Het was altijd een gezellige toestand aan de tafel in de salon. Er waren kranten en De Lach en andere tijdschriften. Ik vergis me niet als ik zeg dat er vaak verhitte gesprekken gevoerd werden en dat men na het scheren bleef 'plakken'. Maar Ru werd ouder en hij ging het kalmer aan doen. Hij vond een huis aan de Wandelweg in Wormerveer en Gerrit Jan trok met zijn gezin in de woning aan de Dorpsstraat.

Het zal omstreeks 1970 geweest zijn dat Rudolf bij een doorlichting een slechte bood- schap kreeg. Toen kwam voor hem de periode van strijd; de artsen wilden wél en hij wilde niet behandelen. Er kwam een opleving met de opmerking: 'Zie je wel', maar daarna dan toch uiteindelijk het verlies van de strijd. Rudolf Mol is op 20 februari 1974 overleden, pas 65 jaar oud.

Deze advertenties stonden op respectievelijk 15 juli 1930 (links) en 15 augustus 1936 in het Wormer en Jisper Advertentieblad. Bron: Waterlands Archief.

Bakker Groot, legendarisch in Jisp

door Nico Koelemeijer

In Torenklanken nummer 35 stonden drie mooie foto's van de legendarische bakker uit Jisp, Jaap Groot. Het verhaal bij de foto's ontbrak echter. Bij dezen alsnog het verhaal, dat gebaseerd is op gegevens van Hilde de Vries en Jan Klopper.

Een bekend dorpsfiguur is Jisp was bakker Jaap Groot. Jaap werd geboren op 11 juni 1903 als zoon van Roelof Groot en Maartje Kracht. Hij woonde op Dorpsstraat 21 in het huis bij de oude bakkerij, waarnaast nu Dirk en Hilde de Vries hun woning hebben. Roelof Groot, geboren in 1872 in Wormer, heeft de bakkerij destijds overgenomen van Piet Wijn. Op de zolder van de bakkerij lag nog de mast van het bootje waarmee Roelof Groot naar de Kanaaldijk voer om brood uit te venten. Vader Roelof Groot overleed in 1932 waarna Jaap de bakkerij overnam. Hij was al op 11-jarige leeftijd begonnen met brood venten en heeft dit 54 jaar volgehouden tot 1969. Hij overleed in 1983, 79 jaar oud.

De schoonmaakploeg.

V.l.n.r. en v.b.n.b: Antje Ploeger-Pauw, Riek Witkamp-Praag, Grietje Koene-Hartog, Klazien Bruijn-Praag, Riek Schoute-Wester, Trien Klopper-Muts, Jannie Postmus-Beunder, Klara Remelink-Rol, Maartje Veeken-Bakker, Coba Kok-van Saane, Alie van der Laan-Fontijn, Nel Bark-Bakker, Nel Kwadijk-Huiberts, Grietje Langenberg-Rot, Neelie van Splunter-Praag.

DE OUDE BAKKERIJ

Naast het huis van de familie De Vries is de oude oven van de bakkerij bewaard gebleven. De bakkerij zelf is op 1 augustus 1882 door zaagselbroei afgebrand. Vervolgens werd het winkelhuis op Dorpsstraat 21 gebouwd. Dit woonhuis annex winkel van bakker Groot werd in maart 1983 gesloopt om plaats te maken voor de nieuwbouw van de familie De Vries. Bakkers in de Zaanstreek gebruikten vroeger vaak zaagsel als brandstof. Elders waren dat vaak takkenbossen of turf.

Onder de oude oven van wellicht 1700 bevindt zich het rijshok waar het deeg kon rijzen. In de oude bakkerij is een uitstalling te zien van oud bakkersgereedschap, dat vaak van andere plaatsen afkomstig is. Zo vinden we vormen voor brood en speculaas, een takkenbossenbinder om takken voor de oven te bundelen, een deegtrog en vijzel en verder de

zogenaamde schieters om het deeg met een snelle beweging het brood in en uit de oven te halen. Jaap was vooral broodbakker en stond bekend om zijn lekkere kadetten. Jaap was een karakteristieke figuur in het dorp. Als hij met zijn bakfiets brood ventend door het dorp reed, werd hij gevolgd door een zwerm mussen omdat hij vaak brood voor ze uitstrooide.

JISPER DAMES ONDERHOUDEN HET HUIS

Als vrijgezel liet Jaap zich weinig gelegen liggen aan het schoonhouden van zijn huis. Vandaar dat regelmatig vijftien Jisper dames een grote schoonmaak hielden, vermoedelijk ook uit eigenbelang.

Mevrouw G. Langenberg – Rot die lid was van deze ploeg, heeft haar herinneringen aan bakker Jaap Groot op papier gezet:

'Het was altijd een gezellige boel. We hebben wat afgelachen. Hij liep altijd in de weg. Jaap, als je nu niet te venten gaat, dan duwen we jou ook in de tobbe, dan gaan we je ook afschrobben. Dan nam hij gauw de benen. 's Middags zo omstreeks vier uur blonk alles weer als een zonnetje. Later kwamen we om de veertien dagen de boel bijhouden. Jaap had de gewoonte om in zijn boekje mensen allemaal een bijnaam te geven. Zo werd een vrouw die altijd van alles een half onsje nam, 'halfonsje' genoemd en zo waren er vele bijnamen. Hij kon ook met een ernstig gezicht de mensen in de maling nemen. Zo kwam hij op een keer bij de schoolmeester. Diens vrouw was jarig. Daar moest hij ook brood en koek afleveren.

Hij belde aan. Toen kwam de zuster van mevrouw voor. Die liet hij twee keer lopen, want 'de kadetten waren van gister, want de oven brandde niet goed'. Nou, dan moet ik dat toch eerst vragen aan mijn zus. Ze kwam terug dat het wel goed zat. Een rare bakker heb jij. Die houdt de mensen zo maar voor de gek (ze waren toch vers, hoor).

Wat het schoonmaken betreft, wat gewassen moest worden dat gebeurde bij mij. Jaap had geen wasmachine. We waren de ramen aan het lappen. Toen kwamen we tot de ontdekking dat er nog schuifluiken voor de ramen konden, dus die ook schoonmaken. En wat dacht je, daar zaten allemaal sexboekjes tussen. Nou dat was natuurlijk gieren en brullen. Maar hij kon lekkere krentenbroden maken en speculaas. Maarten Muis, die zat in de raad, en daar kregen we voor allemaal biefstuk van.

De broodmaaltijd deden we ook bij mij, ook wel eens bij het oude huis, wat nu van Bets en Klaas Kwadijk is. Het was altijd bar gezellig.'

<< Ook de musssen waren trouwe klanten van bakker Jaap.

< 'Ga jij nu maar snel venten want dan kunnen wij aan de slag.'

Schenkingen namens het bestuur

Eén van de foto's verkregen van de familie Van der Lingen uit de jaren vijftig met daarop het stellen van een bekisting door waarschijnlijk Cees van der Lingen en Nars van der Nieuwendijk. De familie Van der Lingen had destijds een aannemersbedrijf in Wormer.

- Van Henk de Wit ontvingen wij alle tot nu toe verschenen uitgaven van Torenklanken 1 – 34.
- Van Rob Mantel een lijst met namen bij een foto van Buurtvereniging 'De Rukwind'.
- Van de zoon van kapper Schoone op Zaandammerpad 1 verhalen over de kap- en scheersalon en hoe grootvader Klaas Schoone van Westzaan in Wormer belandde.
- Van Jan Bolleman kregen wij een uitgebreid overzicht van de inventarisnummers bij de archiefdiensten (Waterlands Archief en Zaanstad Archief) van alle gepubliceerde foto's in Wormer in oude ansichten (4 delen), Kent u ze nog... de Wormers (3 delen) en de door het Historisch Genootschap uitgegeven boekjes ter gelegenheid van Monumentendag 2008 (Winkeltjes), 2009 (Monumenten in Wormer), 2010 (Mensen in Wormer), 2011 (Herbestemming in Wormer), 2012 (Groen van toen).
- Van familie van Cees van der Lingen en Joukje van der Wal ontvingen wij oude familiefoto's, een foto waarop Cees van der Lingen bezig is met funderingswerk in de Molenbuurt (?) en een boedelbeschrijving van Pieter Rol en Geesje Scheepbouwer uit 1890.
- Verder kregen wij de notulen vanaf de oprichting in 1906 en overige zaken van de visvereniging Onderling Genoegen uit Wormer.
- Door het Katholiek Vrouwengilde Wormer werd aan ons na de opheffing het hele archief overgedragen.

Geschonken archiefbestanden zullen wij in beheer overdragen aan het Waterlands Archief en de overige spullen zullen wij goed bewaren, beheren en eventueel gebruiken. Heel hartelijk dank voor uw giften.

Agenda

- ▶ **Donderdag 21 mei 2015** Algemene Ledenvergadering. Aan de invulling van de avond wordt nog gewerkt.
Plaats: De Stoomhal, Pakhuisplein 44, Wormer.
Aanvang: 20.00 uur (zaal open vanaf 19.30 uur)
- ▶ **Zaterdag 13 juni 2015** Deelname aan de Culturele Erfgoedmarkt in de Stoomhal, Pakhuisplein 44, Wormer.
De Erfgoedmarkt wordt georganiseerd door de Vereniging Zaan's Erfgoed. Het thema is 'De Zaan als levensader'.
- ▶ **Zaterdag 12 september 2015** Monumentendag met als thema 'Kunst en Ambacht'.
- ▶ **2e Week november 2015:** Genootschapsdag met uitreiking van het Jaarboek 2015.

Colofon

Torenklanken is een kwartaaluitgave van het Historisch Genootschap Wormer.
Een lidmaatschap kost € 15,- per jaar.

Redactie

Frans Koelemeijer, Lydy van de Toorn Vrijthoff-Smit,
Albert Stol, eindredactie; Wietske van Soest, opmaak
Redactieadres: De Lindeboom 22, 1531 PM Wormer
E-mailadres: torenklanken@genootschapwormer.nl

Bestuur

Peter Roos, voorzitter
Arthur van Haarlem, secretaris
Marc van der Hout, penningmeester
Lydy van de Toorn Vrijthoff-Smit
Albert Stol

Jaarboek

Redactie: Cees Kingma, Nico Koelemeijer, René van Maanen,
Els Mak en Dick Pranger
E-mail: jaarboek@genootschapwormer.nl

Historisch Genootschap Wormer

p/a Kemphaanstraat 34, 1531 VE Wormer, tel. 075-6421968
Opgericht: 14 december 2005
KvK-nummer: 34242956
Rabobank: IBAN NL43 RABO 0114 5401 79
E-mail: secretaris@genootschapwormer.nl
Website: www.genootschapwormer.nl

